

U
C
E
N
I
C
I
E

Cum Să Primești Botezul Cu Duhul Sfânt

Gordon Lindsay

Alfa Omega Publishing

Publicată în original în limba engleză sub titlul:
How to receive the baptism in the Holy Spirit
Christ For the Nations
P.O. Box 769000, Dallas TX 75376-9000
Copyright © by Gordon Lindsay

Tradusă și publicată cu permisiune.
Toate versetele sunt preluate din traducerea Cornilescu a Bibliei.

Traducere: Ionela Băloi
Corectură: Daniela Groza
Grafică copertă: Iulia Zarate Crihălmean
Tehnoredactare și adaptare grafică: Gabi Giulușan

Versiunea în limba română: Cum să primești botezul cu Duhul Sfânt

Editura Alfa Omega Publishing
CP 1141, OP 8, Timișoara
300890, România
Tel/Fax: +(40) 256-284.912
E-mail: comenzi@alfaomega.tv
Comenzi on-line: www.alfaomega.tv/magazin

ISBN 978-973-1734-81-1

Capitolul 1

Cum să primești botezul cu Duhul Sfânt

Cel mai mare dar al Domnului Isus Hristos pentru urmașii Lui a fost măreața umplere cu Duhul Sfânt. În timp ce stătea cu micul grup de ucenici pe Muntele Măslinilor, chiar înainte de înălțarea Lui la Cer, Cuvintele Lui au fost: „Pe când Se afla cu ei, le-a poruncit să nu se depărteze de Ierusalim, ci să aștepte acolo făgăduința Tatălui, „pe care”, le-a zis El, „ați auzit-o de la Mine. Căci Ioan a botezat cu apă, dar voi, nu după multe zile, veți fi botezați cu Duhul Sfânt.” (Faptele Apostolilor 1 : 4, 5)

După ce a vorbit aceste cuvinte, Domnul S-a înălțat la cer, iar ucenicii s-au întors la Ierusalim. Aceștia au mers în camera de sus, așa cum Isus le-a zis să facă, iar acolo au așteptat prețiosul Duh Sfânt. Au petrecut 10 zile în rugăciune și închinare. Apoi, dintr-o dată, Duhul Sfânt a venit peste ei în limbi ca de foc și într-un vânt puternic. Prezența Lui a umplut casa în care așteptau cu credință și fiecare a început să vorbească în limbi așa cum Duhul Sfânt le dădea să vorbească. Acest dar minunat, pe care l-au primit, le-a revoluționat viețile și i-a înflăcărat pentru Dumnezeu. Deși nu erau oameni învățați, au mers și au predicat mesajul care a schimbat viețile oamenilor. (Faptele Apostolilor 4 : 13)

Care este natura acestei experiențe a botezului cu Duhul Sfânt? Care sunt motivele pentru care cineva și-ar dori să primească acest botez? Ce va face Duhul Sfânt pentru o persoană? În paginile următoare vom răspunde la câteva din aceste întrebări, oferindu-vă motive pentru care fiecare creștin ar trebui să primească acest măreț botez cu Duhul Sfânt.

1. Dacă Isus și apostolii au avut nevoie de botezul cu Duhul Sfânt, atunci și noi avem nevoie

Hristos, Fiul lui Dumnezeu, a coborât din Cer. Pentru că S-a dezbrăcat de gloria Sa și a devenit om, Isus a fost supus slăbiciunilor omului (Evrei 5 : 7 – 9). În acest rol uman ca Fiu al omului, El a avut nevoie să fie botezat de Duhul Sfânt. De aceea, înainte de a începe primul act al lucrării Sale, El a primit Duhul Sfânt în timp ce a fost botezat de Ioan în râul Iordan. (Matei 3 : 16)

Cei 12 apostoli au primit botezul cu Duhul Sfânt în odaia de sus. Femeile care L-au urmat pe Isus au primit Duhul Sfânt. (Faptele Apostolilor 1 : 14) Maria, mama lui Isus, care prin Duhul Sfânt a conceput pe Salvatorul nostru, a primit Duhul Sfânt. Frații Domnului Isus au primit gloriosul botez cu Duhul Sfânt.

Cele 120 de persoane aflate în odaia de sus au primit Duhul Sfânt. Fiecărei persoane din cele 3 000 de suflete care l-au auzit pe Petru predicând în Ziua Cincizecimii, i s-a dat promisiunea Duhului Sfânt (Faptele Apostolilor 2 : 37 – 39). Dacă toți acești oameni au avut nevoie de botezul cu Duhul Sfânt, atunci eu și tu avem, de asemenea, nevoie.

2. Duhul Sfânt oferă putere de mărturie

„Ci voi veți primi o putere, când Se va coborî Duhul Sfânt peste voi, și-Mi veți fi martori în Ierusalim, în toată Iudeea, în Samaria și până la marginile pământului.” (Faptele Apostolilor 1 : 8)

Primul lucru la care se gândește cineva care dorește să ducă o adevărată viață de creștin este nevoia de putere. Avem nevoie de putere pentru a fi în stare să-L mărturisim pe Domnul și să ne îndeplinim misiunea de creștini. Scopul Duhului Sfânt este să ne ofere puterea Lui.

Cea mai minunată dovadă a creștinismului adevărat stă în viața și mărturia celor 12 apostoli. Acest grup format din pescari umili, care au fost „oameni de rând și necărturari” (Faptele Apostolilor 4 : 13) potrivit cu standardele liderilor religioși ai vremii, au fost în stare să meargă împotriva opoziției severe și, împreună cu Dumnezeu, să aducă la viață cele mai puternice mișcări religioase ale istoriei.

3. Duhul Sfânt oferă putere pentru a trăi o viață sfântă

„Acum, dar, nu este nicio osândire pentru cei ce sunt în Hristos Isus, care nu trăiesc după îndemnul firi pământești, ci după îndemnul Duhului. În adevăr, legea Duhului de viață în Hristos Isus m-a izbăvit de legea păcatului și a morții. Dacă trăiți după îndemnul ei, veți muri; dar dacă, prin Duhul, faceți să moară faptele trupului, veți trăi.” (Romani 8 : 1, 2, 13)

Aici ni se spune că Duhul Sfânt ne eliberează de legea păcatului și a morții. Fără Duhul Sfânt, încercările omului de a trăi o viață sfântă sunt în zadar. Omul nu poate trăi o viață biruitoare prin propriile lui puteri. Acesta va eșua din nou și din nou, așa cum Pavel descrie în experiența lui autobiografică din Romani 7. Într-adevăr, dreptatea proprie a omului este un nimic în ochii lui Dumnezeu.

Fiecare creștin are duhul lui Hristos – la un anumit nivel – altfel nu este deloc un urmaș al Domnului (Romani 8 : 9). Cu toate acestea, experiența primită în Ziua Cincizecimii reprezintă o măsură mai mare a Duhului Sfânt. El a fost cu credincioșii, iar acum este în credincioși. Duhul Sfânt este Cel ce oferă putere omului pentru a trăi o viață sfântă.

4. Duhul Sfânt este un Mângâietor care va dăinui pentru totdeauna

„Și Eu voi ruga pe Tatăl, și El vă va da un alt Mângâietor, care să rămână cu voi în veac” (Ioan 14 : 16).

Duhul Sfânt este Mângâietorul care a venit pentru a rămâne pentru totdeauna în noi. Ce gând emoționant! Acest glorios Duh Sfânt, care S-a mișcat deasupra întunericului la începutul creației și care a făcut ca lumina să strălucească, vine să locuiască în noi nu pentru o zi, nu pentru o lună sau un an, ci pentru totdeauna! Peste un milion de ani, El încă are să fie cu noi; ne va conduce, ne va mângâia și ne va da părtașia eternă cu Dumnezeu.

Toate binecuvântările materiale pălesc pe lângă Acest mare Mângâietor! Plăcerile lumești ale acestui Pământ pot să satisfacă doar pentru o vreme, dar traicina prezență a Duhului face ca toate răsplătirile lumești să pălească!

Minunata umplere a Duhului Sfânt este singurul lucru care poate să împlinească duhul uman. Omul este creat în așa fel încât să nu fie complet fără Duhul Sfânt. În sufletul omului există un gol spiritual. Dacă nu este ocupat de Dumnezeu, în final va fi ocupat cu tot ce este rău (Luca 11 : 24 – 26).

5. Duhul Sfânt va impulsiona corpurile noastre muritoare

„Și dacă Duhul Celui ce a înviat pe Isus dintre cei morți locuiește în voi, Cel ce a înviat pe Hristos Isus din morți va învia și trupurile voastre muritoare, din pricina Duhului Său, care locuiește în voi.” (Romani 8 : 11)

Știm că vindecarea divină este însoțită de puterea Duhului. „Puterea Domnului a fost prezentă ca să vindece.” Scopul lui Dumnezeu merge mai departe decât vindecarea. Acesta include vindecarea divină, așa cum ni se arată în 3 Ioan, versetul 2: „Preaiubitule, doresc ca toate lucrurile tale să-ți meargă bine, și sănătatea ta să sporească tot așa cum sporește sufletul tău.”

Apostolul spune că același Duh, care L-a înviat pe Hristos din morți, a fost dat credincioșilor pentru a le înviora trupurile muritoare. În acest punct veți observa că apostolul nu vorbește despre învierea viitoare; el vorbește despre întărirea trupului muritor. Așa cum ne arată contextul, el se referă la viața pe care o trăim acum.

Timpul învierii nu a sosit încă, dar până atunci, Duhul va întări trupurile noastre fizice, astfel încât să putem avea puterea necesară pentru a face lucrarea la care Dumnezeu ne-a chemat.

6. Duhul Sfânt ne va conduce în tot adevărul

„Mai am să vă spun multe lucruri, dar acum nu le puteți purta. Când va veni Mângâietorul, Duhul adevărului, are să vă călăuzească în tot adevărul; căci El nu va vorbi de la El, ci va vorbi tot ce va fi auzit și vă va descoperi lucrurile viitoare.” (Ioan 16 : 12, 13)

Anumite confesiuni, care neagă experiența botezului cu Duhul Sfânt, au ajuns în raționalism și necredință. Aceștia neagă, de asemenea, nașterea din fecioară, semnele miraculoase și experiența nașterii din nou. Aceste erori nu există în rândul celor care au parte de experiența de la Cincizecime. Oricine a primit botezul Duhului Sfânt știe că Biblia este Cuvântul lui Dumnezeu!

Cu siguranță, un credincios poate primi Duhul Sfânt și, totuși, să fie supus greșelilor. Este posibil ca el să greșească, din moment ce Dumnezeu nu ia nimănui libertatea de a decide (1 Timotei 1 : 19, 20; 2 Timotei 2 : 17, 18), dar, dacă permitem ca Duhul Sfânt să ne ghideze, Duhul Domnului ne va păzi de greșeli grave.

7. Duhul Sfânt ne va ajuta să ne rugăm în mod supranatural

„Și tot astfel și Duhul ne ajută în slăbiciunea noastră: căci nu știm cum trebuie să ne rugăm. Dar însuși Duhul mijlocește pentru noi cu suspine negrăite.” (Romani 8 : 26)

Nu trebuie să fim botezați cu Duhul Sfânt pentru a ne putea ruga. Pentru că Dumnezeu este îndurător, Duhul lui Dumnezeu, prin puterea Lui de convingere, va ajuta chiar și pe păcătos să se roage rugăciunea vameșului (Luca 18 : 9 – 14). Așa cum am văzut, noul convertit are o măsură a Duhului și va putea să primească multe răspunsuri la rugăciune.

Totuși, există ceva mult mai intens. Atunci când vine deplina botezare cu Duhul Sfânt și când Îl lăsăm ca să lucreze, vom observa că Duhul lui Dumnezeu din noi va mijloci, ne va ajuta să ne rugăm și să obținem răspunsuri la probleme mult mai dificile. Așa cum ne arată versetul de mai sus, niciunul dintre noi nu știe să se roage așa cum ar trebui, dar, dacă Îl lăsăm, Duhul lui Dumnezeu „va mijloci pentru noi cu suspine negrăite”. Apostolul Pavel ne spune că s-a rugat uneori cu Duhul și alteori cu propria lui înțelegere. (1 Corinteni 14 : 14, 15)

8. Botezul cu Duhul Sfânt are loc la convertire?

Este adevărat că nu ar trebui să fie o durată lungă de timp între convertire și primirea Duhului Sfânt atunci când este prezentă credința, când se știe ceea ce Biblia ne învață și dacă există o adevărată foame după Dumnezeu. Relatarea despre Corneliu, care a primit Duhul Sfânt în casa lui, este un bun exemplu (Faptele Apostolilor 10 : 44 – 48). Din punct de vedere spiritual, în acea casă au avut loc multe pregătiri, inclusiv post și rugăciune. Rezultatul a fost că acei oameni au fost umpluți cu Duhul Sfânt chiar în timp ce Petru predica.

În mod normal există un interval, totuși scurt, între lucrarea Duhului ca efect al salvării și cea de umplere cu Duhul.

1. Hristos ne-a învățat că trebuie să cerem Duhul Sfânt. Este o experiență ce urmează după ce o persoană devine un copil al lui Dumnezeu.

„Deci, dacă voi, care sunteți răi, știți să dați daruri bune copiilor voștri, cu cât mai mult Tatăl vostru cel din ceruri va da Duhul Sfânt celor ce I-L cer!” (Luca 11 : 13)

Isus vorbește aici despre tată și copii. Ne spune că părinții umani oferă daruri bune copiilor lor. La fel și Dumnezeu oferă daruri bune copiilor Lui. Cel mai mare dar este Duhul Sfânt. Calea normală pentru a primi Duhul este să Îi cerem ca să vină. La convertire, fiecare copil al lui Dumnezeu primește o măsură din Duhul Sfânt. „Dacă n-are cineva Duhul lui Hristos, nu este al Lui.” (Romani 8 : 9) Totuși, aceasta nu este plinătatea. După învierea Lui, Domnul Isus Hristos a zis ucenicilor „Luați Duh Sfânt.” Cu siguranță, au primit o măsură din Duhul Sfânt, dar nu botezul cu Duhul Sfânt, pentru că acesta nu a fost dat până în Ziua Cincizecimii (Faptele Apostolilor 2 : 4).

Experiența dobândită la Cincizecime a fost: „râuri de apă vie”, despre care a vorbit Isus în Ioan 7 : 37 – 39.

„În ziua de pe urmă, care era ziua cea mare a praznicului, Isus a stat în picioare și a strigat: „Dacă însetează cineva, să vină la Mine și să bea. Cine crede în Mine, din inima lui vor curge râuri de apă vie, cum zice Scriptura.” Spunea cuvintele acestea despre Duhul pe care aveau să-L primească cei ce vor crede în El. Căci Duhul Sfânt încă nu fusese dat, fiindcă Isus nu fusese încă proslăvit.

2. În cuvintele Lui de rămas bun, Domnul Isus le-a zis ucenicilor să „aștepte promisiunea Tatălui.”

Ucenicii erau oameni mântuiți. Când s-au întors cei 70 de ucenici plini de bucurie pentru că aveau puterea de a scoate duhuri necurate, Isus le-a zis să nu se bucure de această putere, ci pentru că numele lor sunt scrise în Ceruri (Luca 10 : 20).

Cu toate acestea, niciunul dintre ucenici nu avea botezul cu Duhul Sfânt. Isus a zis: „Pe când Se afla cu ei, le-a poruncit să nu se depărteze de Ierusalim, ci să aștepte acolo făgăduința Tatălui, „pe care”, le-a zis El, „ați auzit-o de la Mine. Căci Ioan a botezat cu apă, dar voi, nu după multe zile, veți fi botezați cu Duhul Sfânt.” (Faptele Apostolilor 1 : 4 – 5). Cu siguranță, botezul cu Duhul Sfânt este ceva ce urmează după mântuire. Cartea Faptele Apostolilor ne arată că în Biserica Apostolică, botezul cu Duhul Sfânt a urmat după convertire.

3. Filip, evanghelistul, a plecat în Samaria și L-a predicat oamenilor pe Hristos.

A avut un succes minunat. Au existat multe convertiri și vindecări. Filip a făcut un serviciu de botez în apă și un mare număr de oameni au fost botezați. Acești convertiți erau acum salvați, credincioși născuți din nou așa cum a declarat Isus în Marea Trimitere: „cel care crede și se va boteza, va fi mântuit”. Acești oameni erau salvați, dar observați: samaritenii nu primiseră încă botezul cu Duhul Sfânt (Citiți Faptele Apostolilor 8 : 14 – 17). Ni se spune că Duhul Sfânt nu a coborât încă peste niciunul dintre ei.

Petru și Ioan, care au avut o lucrare specială de misiune pentru Duhul Sfânt, au coborât în Samaria și s-au rugat cu cei care au fost salvați. Și-au pus mâinile peste ei, iar aceștia au primit Duhul Sfânt. Din aceste fapte reiese foarte clar că umplerea cu Duhul Sfânt este o experiență care, în mod normal, urmează după convertire.

4. Pavel a primit Duhul Sfânt după convertire

Experiența lui Pavel este una foarte importantă. El a avut parte de o convertire incredibilă pe drumul Damascului (Faptele Apostolilor 9 : 8 – 17). Totuși, el nu a primit Duhul Sfânt în acel moment. Acest lucru s-a întâmplat trei zile mai târziu, când un ucenic, numit Anania, a venit în locul în care era Pavel. Anania s-a rugat nu doar pentru vindecarea lui Pavel, ci și pentru umplerea lui cu Duhul Sfânt. În acea zi, Pavel le-a primit pe amândouă. Așadar, vedem în Biblie dovezi care arată că primirea Duhului Sfânt se face după convertire.

5. Pavel a spus că botezul cu Duhul Sfânt urmează după convertire

Când a venit Pavel în Efes, el s-a întâlnit cu anumiți ucenici. Prima lui întrebare a fost: „Ați primit Duhul Sfânt de când ați crezut?” Oricare traducere a Bibliei arată că Pavel a știut că Duhul Sfânt nu cade automat asupra unei persoane în momentul în care crede și este mântuit. Dacă era așa, Pavel nu ar fi adresat niciodată acea întrebare. Când au aflat ucenicii că nu au primit Duhul Sfânt, el le-a zis ceea ce Ioan ne-a învățat despre această experiență, și-a pus mâinile peste ei și aceștia au primit Duhul Sfânt.

Bineînțeles, așa cum am zis, fiecare convertit la Hristos a primit, într-o oarecare măsură, Duhul Sfânt (1 Corinteni 12 : 3; Romani 8 : 9). Domnul Isus arată diferența dintre prezența Duhului Sfânt la mântuire și ceea ce ucenicii Lui vor primi după aceea: „căci rămâne cu voi și va fi în voi” (Ioan 14 : 17).

După convertire urmează râurile de apă vie despre care a vorbit Isus în Ioan 7 : 37, 38, râuri de apă vie pe care le vor primi cei care primesc Duhul Sfânt.

Capitolul 2

Vorbirea în alte limbi

Care este rezultatul primirii cu Duhul Sfânt? Vom privi pe scurt la relatările din cartea Faptele Apostolilor, ale celor care au primit botezul cu Duhul Sfânt. Scriptura ne arată, mai degrabă, că dovada inițială a botezului cu Duhul Sfânt este vorbirea în alte limbi.

1. Faptele Apostolilor 2 : 4 spune: „Și toți (cei 120 de creștini, inclusiv mama lui Hristos și frații Lui, Faptele Apostolilor 1 : 14) s-au umplut de Duh Sfânt și au început să vorbească în alte limbi, după cum le dădea Duhul să vorbească.”
2. Faptele Apostolilor 8 : 17, 18 ne arată că Simon „a văzut” că ei au primit Duhul Sfânt. Comparând cu alte versete, singura concluzie logică este că el a văzut cum oamenii încep să vorbească în limbi atunci când mâinile erau puse peste ei.
3. Faptele Apostolilor 9 : 17 ne spune că s-au pus mâinile peste Pavel, pentru ca el să primească Duhul Sfânt. Știm că el a vorbit în limbi, pentru că a zis: „Mulțumesc lui Dumnezeu că eu vorbesc în alte limbi mai mult decât voi toți.” (1 Corinteni 14 : 18)
4. Faptele Apostolilor 10 : 46, vorbind despre Neamurile care au primit Duhul Sfânt, ne arată că Petru „le-a auzit vorbind în limbi”.
5. Faptele Apostolilor 19 : 6 ne arată că, atunci când Pavel și-a întins mâinile peste efeseni ca să primească Duhul Sfânt, „aceștia au vorbit în limbi și au profetit.”

Întrebarea nu este dacă credincioșii vorbesc în limbi atunci când primesc Duhul Sfânt, pentru că acest lucru este evident în modelul biblic. Întrebarea este: de ce credincioșii, atunci când au parte de această experiență, vorbesc în limbi? Care este scopul divin al acestei manifestări?

De ce este importantă vorbirea în limbi

S-a spus de multe ori că, deși vorbirea în alte limbi este scripturală, nu este atât de importantă. Suntem de-acord cu faptul că, dacă vorbirea în limbi este tot ceea ce primește o persoană, experiența aceasta va fi de mică importanță. Așa cum Pavel a scris în 1 Corinteni 13 : 1: „Chiar dacă aș vorbi în limbi omenești și îngerești, și n-aș avea dragoste, sunt o aramă sunătoare sau un chimval zăngănit.”

Cu toate acestea, dacă vorbirea în alte limbi este urmată sau acompaniată de venirea Duhului, atunci este de mare importanță. Umplerea cu Duhul Sfânt și vorbirea în limbi trebuie luate în considerare. Este o experiență glorioasă, care împlinește, înaltă și îmbogățește credinciosul pe tot parcursul vieții lui.

În acest capitol vom vedea câteva din scopurile vorbirii în limbi. Vom vorbi pe scurt despre acestea.

1. Vorbirea în limbi este promisiunea de „odihnă” și „înviorare” din partea Domnului.

„Prin niște oameni cu buze bălbâitoare și cu vorbirea străină va vorbi poporul lui acestuia, Domnul. El îi zicea: „Iată odihna; lăsați pe cel ostenit să se odihnească; iată locul de odihnă!” Dar ei n-au vrut să asculte” (Isaia 28 : 11, 12).

Duhul Domnului trebuie să fi vorbit de ceva de o mare importanță atunci când a zis: „Iată odihna; lăsați pe cel ostenit să se odihnească; iată locul de odihnă!” Este clar că aceasta este o referință la versetul anterior, iar cuvântul „iată” se referă la buzele bălbâitoare și la vorbirea străină, ceea ce înseamnă „vorbirea în alte limbi”.

Totuși, doar vorbirea în limbi nu este motivul pentru care există „odihnă”. Experimentezi odihnă și înviorare datorită prezenței Duhului Sfânt din tine și care vorbește prin tine. Această manifestare și prezență a Duhului Sfânt este, de fapt, marea binecuvântare, marea „odihnă”. Aceasta este o altă dovadă a faptului că umplerea cu Duhul Sfânt este însoțită de vorbirea în alte limbi.

De aceea Petru, imediat după Ziua Cincizecimii, când Biserica Primară trăia măreața experiență a coborârii Duhului Sfânt, i-a îndemnat pe evrei să se pocăiască și să primească binecuvântarea „vremurilor de înviorare... din prezența Domnului.”

„Pocățiți-vă, dar, și întoarceți-vă la Dumnezeu, pentru ca să vi se șteargă păcatele, ca să vină de la Domnul vremurile de înviorare” (Faptele Apostolilor 3 : 19).

Nu lăsați ca nimeni să minimalizeze importanța experienței vorbirii în alte limbi, pentru că aceasta arată prezența Duhului Sfânt, Cel care a venit ca să locuiască în viața credinciosului.

2. În Marea Trimitere, Hristos a spus că fiecare credincios ar trebui să vorbească în alte limbi.

„Apoi le-a zis: „Duceți-vă în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la orice făptură. Cine va crede și se va boteza va fi mântuit; dar cine nu va crede va fi osândit. Iată semnele care vor însoți pe cei ce vor crede: în Numele Meu vor scoate draci; vor vorbi în limbi noi” (Marcu 16 : 15 – 17).

Unul dintre cele mai importante pasaje din întreaga Biblie este în Marcu 16. Cuvintele lui Isus către Biserică prezintă Marea Trimitere. Acestea au fost printre ultimele cuvinte ale Domnului nostru Isus Hristos, înainte de a se întoarce în Cer. Extraordinara lor importanță a fost recunoscută de Biserică de-a lungul secolelor.

Să observăm diferitele particularități ale Marii Trimeri. În primul rând, Biserica trebuia să meargă în toată lumea și să predice Evanghelia la orice făptură. Deși Biserica a rămas în urmă în ceea ce privește împlinirea acestei trimiteri, totuși, recunoaște importanța și urgența împlinirii cât mai repede posibil a acestei porunci.

Apoi, Isus a poruncit Bisericii să facă ucenici din toate națiunile – cei care vor crede Evanghelia vor fi mântuiți, iar cei care o vor respinge, vor fi pierduți.

Până acum, Biserica Evanghelică este de-acord cu planul sau chemarea Domnului, dar aceasta nu este totul din Marea Trimitere. Hristos, în același timp, a vorbit de anumite semne după care adevărații credincioși vor fi identificați. Printre aceste semne sunt cele menționate în versetul 17: „în Numele Meu vor scoate draci; vor

vorbi în limbi noi” (Marcu 16 : 17).

Vindecarea bolnavilor și scoaterea demonilor sunt semne care ar trebui să îi însoțească pe credincioși. De asemenea, vedem că „vor vorbi în limbi noi”. Pentru că Domnul Isus a inclus vorbirea în alte limbi în Marea Lui Trimitere, atrage în mod stăruitor atenția asupra importanței acestui semn.

3. Cel care vorbește în alte limbi, „vorbește lui Dumnezeu”.

În acest verset, Pavel declară că un om care vorbește într-o limbă necunoscută, vorbește lui Dumnezeu!

Mulți oameni își pun întrebări legate de scopul lui Dumnezeu pentru vorbirea în alte limbi. Aici este unul dintre motive și este suficient, chiar dacă ar fi singurul motiv. Cel care vorbește într-o limbă necunoscută, vorbește lui Dumnezeu!

4. Credinciosul care vorbește în limbi se zidește pe el însuși.

„Cine vorbește în altă limbă se zidește pe sine însuși; dar cine proroceste zidește sufletește Biserica.” (1 Corinteni 14 : 4)

Această declarație este una pe care un om din afară nu o înțelege. El aude pe cineva vorbind în limbi și nu poate vedea nicio binecuvântare în acest lucru. Nu este surprinzător acest fapt, pentru că apostolul Pavel a spus că vorbirea în alte limbi nu este pentru scopul zidirii celui care ascultă. Din acest motiv, Pavel a descurajat vorbirea în limbi în adunări, cu excepția faptului când cel care vorbește în limbi, poate să și traducă ceea ce a vorbit. (1 Corinteni 14 : 6)

Adevărul este că vorbirea în alte limbi, cu excepția unor situații speciale, nu este menită să zidească pe cel ce ascultă. Vorbirea în alte limbi este un exercițiu spiritual care zidește pe cel care vorbește. Pavel a zis: „Cine vorbește în altă limbă se zidește pe sine însuși” (1 Corinteni 14 : 4). Faptul că apostolul Pavel a fost sincer când a spus aceste lucruri este reflectat în declarația lui: „Mulțumesc lui Dumnezeu că eu vorbesc în alte limbi mai mult decât voi toți.” (1 Corinteni 14 : 18)

În mod natural, până când o persoană nu vorbește în limbi, aceasta nu înțelege cum poate fi aceasta o binecuvântare și cum se poate zidi spiritual. Odată ce primește Duhul Sfânt, omul vede că experiența aceasta poartă cu ea bogate binecuvântări spirituale. Este o experiență supranaturală care nu se poate uita.

5. Cineva se poate ruga în Duhul Sfânt printr-o limbă necunoscută.

„Și tot astfel și Duhul ne ajută în slăbiciunea noastră: căci nu știm cum trebuie să ne rugăm. Dar însuși Duhul mijlocește pentru noi cu suspine negrăite. Și Cel ce cercetează inimile știe care este năzuința Duhului; pentru că El mijlocește pentru sfinți după voia lui Dumnezeu.” (Romani 8 : 26, 27)

În versetele de mai sus, apostolul Pavel ne spune că niciunul dintre noi nu știm să ne rugăm așa cum ar trebui. Totuși, avem un prieten puternic în Duhul lui Dumnezeu, care, dacă Îi permitem, va mijloci „pentru noi cu suspine negrăite”. În afară

de asta, Duhul lui Dumnezeu știe întotdeauna ce gândește Dumnezeu, așadar, se va ruga întotdeauna conform Voinii lui Dumnezeu.

Cum se roagă Duhul Sfânt prin noi? Am putea fi siguri că Duhul caută să ne ajute, indiferent de felul în care ne rugăm. Totuși, nu despre asta vorbește apostolul Pavel aici. Este clar că se referă la rugăciunea în Duhul Sfânt printr-o limbă necunoscută. În astfel de caz, Duhul Sfânt se roagă prin cel credincios. Pavel spune că se va ruga cu Duhul și cu propria înțelegere – în ambele moduri. Este bine să te rogi cu mintea, dar este bine să te rogi și cu Duhul. Când nu avem cuvinte pentru a ne exprima în rugăciune, Duhul Sfânt o va face în limbi necunoscute, va lua nevoia noastră și o va aduce înaintea lui Dumnezeu. Nu este un accident faptul că măreața promisiune din Romani 8 : 28 urmează promisiunea din Romani 8 : 26. Această promisiune vorbește de Duhul Sfânt ca un mijlocitor care locuiește în noi. Cu Duhul Sfânt rugându-Se prin noi, toate lucrurile sunt unite pentru a lucra spre binele nostru.

„De altă parte, știm că toate lucrurile lucrează împreună spre binele celor ce iubesc pe Dumnezeu, și anume spre binele celor ce sunt chemați după planul Său.” (Romani 8 : 28)

6. Vorbirea în limbi este un dar pentru Biserică

Acest dar nu este doar pentru utilizare personală, ci și pentru adunare, deși nu toți credincioșii vor manifesta în mod public acest dar. Înainte de a fi utilizat în public, trebuie să fie utilizat în privat. Darurile Duhului Sfânt sunt o adevărată necesitate. Nu trebuie să lăsăm ca acest dar să înceteze în Biserică, deși trebuie să se manifeste în conformitate cu instrucțiunile date în 1 Corinteni 14. Manifestarea acestor daruri ajută la confirmarea poporului lui Dumnezeu și asistarea lor în pregătirea pentru venirea Domnului Isus Hristos.

Capitolul 3

Cum să primești Duhul Sfânt

În primul nostru capitol am văzut că apostolul Pavel a zis celor din Efes: „Ați primit Duhul Sfânt de când ați crezut?” Samaritenii L-au primit după ce au crezut și au fost botezați. Pavel L-a acceptat pe Hristos pe drumul Damascului și a fost umplut de Duhul Sfânt trei zile mai târziu. Nu există nicio îndoială că botezul cu Duhul Sfânt este menit, în mod special, pentru credincioși, pentru cei care s-au pocăit și L-au primit pe Domnul Isus ca Mântuitor al lor, așa cum a predicat și Petru în Ziua Cincizecimii.

„Pocăiți-vă”, le-a zis Petru, „și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre; apoi veți primi darul Sfântului Duh. Căci fângăduința aceasta este pentru voi, pentru copiii voștri și pentru toți cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul Dumnezeu nostru.” (Faptele Apostolilor 2 : 38, 39)

Promisiunea botezului nu era doar pentru ei și copiii lor, ci pentru cei ce erau departe, chiar și pentru cei pe care Domnul o să-i cheme.

Chiar aici se ridică o întrebare importantă. E nevoie ca o persoană mântuită să atingă un anumit nivel de sfințenie sau un anumit număr de merite înainte de a putea primi acest Duh Sfânt? Unii oameni presupun că cineva care dorește să fie umplut de Duhul Sfânt, trebuie să se conformeze unui anumit standard de reguli care au fost alese în mod arbitrar.

Adevărul este că nu primim Duhul Sfânt pentru că avem o formidabilă realizare spirituală. Să spui unei persoane că trebuie să atingă un anumit nivel de perfecțiune poate să descurajeze și să îndepărteze persoana de sursa prin care poate trăi o viață victorioasă.

De asemenea, trebuie să fim foarte atenți în judecarea altora, pentru că s-ar putea ca unii să nu aibă aceeași lumină pe care o avem noi în toate domeniile.

Trebuie să nu uităm că tinerii creștini nu pot niciodată să ajungă foarte departe prin forțele proprii și prin încercarea de a rezista ispitelor, sperând să fie suficient de buni. Aceștia trebuie să se dea pe ei înșiși Domnului și să se încreadă în Domnul, să creadă că El va face în ei ceea ce ei nu pot să facă singuri, pentru că toate eforturile noastre pot face doar lucrarea cărnii (Galateni 5 : 19 – 21).

Neînțelegerea acestui fapt a făcut ca mii de oameni să eșueze în primirea Duhului Sfânt. Aceștia simt că nu au reușit să atingă nivelul de sfințenie sau spiritualitate necesar pentru a primi Duhul Sfânt.

Adevărul este că Duhul Sfânt este un dar, iar dacă l-am câștiga, nu ar mai fi dar. Domnul Isus Hristos a spus în Luca 11 : 13: „Deci, dacă voi, care sunteți răi, știți să dați daruri bune copiilor voștri, cu cât mai mult Tatăl vostru cel din ceruri va da Duhul Sfânt celor ce I-L cer!”

Uneori, din dorința de a fi extrem de precauți sau prea conștiințioși, putem face ca anumiți oameni să nu primească aceste daruri. Aceștia vor să fie foarte siguri că

sunt suficiente de sfinți, iar acest sentiment nu doar poate, ci chiar face ca unii oameni să nu mai aibă credință. Dumnezeu a zis că „va turna Duhul Lui peste orice făptură”, nu doar peste cei perfecți.

Dumnezeu a dat poporului Său Duhul Sfânt în Ziua Cincizecimii. Partea Lui în această problemă este terminată. Duhul Sfânt este gata să vină în orice făptură care Îl va primi. Duhul Sfânt nu vine pentru că noi am atins un grad înalt de spiritualitate. El vine în noi pentru că dorește să ne arate calea prin care putem să mergem mai departe în cele mai înalte scopuri ale noastre.

Pregătire pentru a primi Duhul Sfânt

Cu toate acestea, ceea ce vrem să spunem nu este că e nevoie de o anumită pregătire pentru a primi Duhul Sfânt. Să credem așa ceva este o greșeală la fel de gravă ca celelalte. În Biblie, pentru primirea oricărei promisiuni există anumite condiții. Sunt condiții pentru a primi mântuirea, pentru a primi vindecare, și există condiții pentru primirea botezului cu Duhul Sfânt.

Care sunt aceste cerințe? Există un principiu de bază implicat în primirea oricăror binecuvântări ale lui Dumnezeu. Nu trebuie să Îl luăm pe Dumnezeu într-un mod ușor, superficial. Duhul Sfânt este dat celor care îl iubesc pe Dumnezeu din toată inima și mai mult decât orice altceva în lume. Dumnezeu nu ocupă niciodată locul doi în viața unei persoane.

Este important ca cel care dorește botezul cu Duhul Sfânt să primească anumite informații legate de scopul Duhului Sfânt în viața lui. Noii convertiți au întotdeauna nevoie să fie învățați. Dacă este esențial să oferim instrucțiuni unei persoane care vine pentru mântuire sau vindecare, atunci cei care doresc să primească Duhul Sfânt vor avea, cu siguranță, nevoie de instrucțiuni.

Faceți roade vrednice de pocăință

Cei care doresc să primească Duhul Sfânt ar trebui să se pocăiască de toate păcatele lor. Petru le-a zis oamenilor acest lucru în predica lui din Ziua Cincizecimii.

„Pocăiți-vă”, le-a zis Petru, „și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre; apoi veți primi darul Sfântului Duh.” (Faptele Apostolilor 2 : 38)

S-ar putea ca oamenii să nu aibă victorie asupra tuturor obiceiurilor rele din viața lor, dar pot renunța în a mai iubi aceste obiceiuri. Fiecare, în inima lui, se poate întoarce de la ce știe că este rău. Oricine care încă iubește lumea, nu este gata să primească Duhul Sfânt; în schimb, poate să fie un candidat la pocăință.

Ioan Botezătorul a predicat botezul pocăinței și a zis oamenilor să se pregătească pentru Cel ce avea să vină, Cel care va boteza cu Duhul Sfânt și cu foc:

„Cât despre mine, eu vă botez cu apă; dar vine Acela care este mai puternic decât mine și căruia eu nu sunt vrednic să-I dezleg cureaua încălțăminteii. El vă va boteza

cu Duhul Sfânt și cu foc.” (Luca 3 : 16)

Ioan a dat oamenilor instrucțiuni și le-a arătat care este calea spre pocăință. Le-a zis să-și împartă lucrurile materiale cu cel sărac (Luca 3 : 11). A cerut colectorilor de taxe să înceteze cu înșelătoriile și „să nu ceară nimic mai mult peste ce le-a fost poruncit să ia.”

(v.13) Le-a poruncit soldaților să „nu intimideze pe nimeni sau să acuze în mod fals, ci să fie mulțumiți cu salariile lor.”

Pregătiți calea Domnului

Ioan a mers mai departe și a zis: „Pregătiți calea Domnului, neteziți-I cărările.” (Luca 3 : 4) Calea Domnului se poate pregăti. Pentru a face aceasta, trebuie să fim gata să ne pregătim inimile. Dumnezeu a zis regelui Iosafat: „Dar tot se mai găsește și ceva bun în tine, căci ai înlăturat din țară idolii și ți-ai pus inima să caute pe Dumnezeu.” (2 Cronici 19 : 3)

Este important că Ioan Botezătorul, care a fost primul predicator al botezului cu Duhul Sfânt, a scos atât de puternic în evidență faptul că oamenii ar trebui să pregătească drumul înaintea Domnului. Oamenii nu-și pot schimba singuri natura lor umană, dar se pot căi de păcatele lor.

Nu este vorba doar despre a te face pe tine însuși mai bun; lucrul important este să existe o dorință puternică de a te apropia de Dumnezeu. Iacov a zis: „Apropiați-vă de Dumnezeu, și El Se va apropia de voi.” (Iacov 4 : 8) Dumnezeu caută oameni care Îl vor cu adevărat pe El și nu doar binecuvântările Lui.

Primind Duhul Sfânt în mod instantaneu

Bineînțeles, noi știm și învățăm că oamenii pot și ar trebui să primească Duhul Sfânt în mod instantaneu. Atunci când inima este pregătită, binecuvântarea poate veni fără întârziere. La fel era și cazul din marea trezire spirituală care a avut loc în zilele lui Ezechia.

„Ezechia și tot poporul s-au bucurat că Dumnezeu făcuse pe popor cu voie bună, căci lucrul s-a făcut pe neașteptate” (2 Cronici 29 : 36).

Planul lui Dumnezeu este ca inima, dacă este „flămândă”, să primească imediat. Când a fost convertit Pavel pe drumul Damascului, i s-a permis să petreacă trei zile și trei nopți în rugăciune. A fost un timp de cercetare a inimii și de pregătire pentru viața nouă care era înaintea lui. Când Domnul i-a zis lui Anania să meargă și să-și întindă mâinile peste Pavel ca el să primească Duhul Sfânt, Domnul a zis motivul: „Iată, el se roagă.” Când au fost puse mâinile peste Pavel, el a primit imediat Duhul Sfânt.

Când îngerul Domnului a apărut înaintea lui Corneliu pentru a-i da instrucțiuni despre calea lui Dumnezeu, el a zis: „Rugăciunile și milosteniile tale s-au suit înaintea lui Dumnezeu, și El Și-a adus aminte de ele.” (Faptele Apostolilor 10 : 4). Corneliu deja își pregătise inima, iar când a fost predicat Cuvântul, Duhul Sfânt a coborât peste toată

casa lui. Este important ca sufletul omului să fie deschis pentru primirea Duhului Sfânt înainte ca atenția lui să fie îndreptată spre vorbirea în alte limbi.

Diferența dintre experiențele Vechiului și Noului Testament

Să luăm acum în considerare cele două diferențe importante ale experienței primirii cu Duhul Sfânt din Vechiul și din Noul Testament. Prima este menționată de Domnul Isus Hristos în Ioan 14 : 16, 17:

„Și Eu voi ruga pe Tatăl, și El vă va da un alt Mângâietor, care să rămână cu voi în veac; și anume Duhul adevărului, pe care lumea nu-L poate primi, pentru că nu-L vede și nu-L cunoaște; dar voi Îl cunoașteți, căci rămâne cu voi și va fi în voi.”

Din aceste versete putem observa că ucenicii aveau Duhul Sfânt înainte de Cincizecime. Ioan 20 : 22 declară că Isus „a suflat peste ei și le-a zis: „Luați Duh Sfânt!” Fără îndoială, ei aveau o măsură a Duhului Sfânt. Totuși, nu erau umpluți de Duhul. Duhul Sfânt era cu ei, dar în Ziua Cincizecimii, El a venit și a locuit în ei. Când a venit El, nu a fost ceva temporar așa cum era în zilele Vechiului Testament, și nici nu era până la moarte, ci pentru totdeauna!

Cealaltă diferență – Vorbirea în alte limbi

Cealaltă diferență importantă între primirea Duhului Sfânt în vremurile Vechiului Testament și cele ale Noului Testament este vorbirea în alte limbi. Ultima experiență a fost pentru sfinții Noului Testament. Isaia a prezis acest lucru și a declarat că va fi ceva minunat. Cităm din nou cuvintele sale:

„Ei bine! Prin niște oameni cu buze bălbâitoare și cu vorbirea străină va vorbi poporului acestuia, Domnul. El îi zicea: „Iată odihna; lăsați pe cel ostenit să se odihnească; iată locul de odihnă!” Dar ei n-au vrut să asculte” (Isaia 28 : 11, 12).

Aici profetul prevestește vorbirea în alte limbi care va veni în urma botezului cu Duhul Sfânt și care va fi o înprospătare și o odihnă pentru cel obosit. Acest mod de exprimare ne arată că acest lucru era menit a fi ceva foarte important. Vorbirea în alte limbi nu este doar un semn, nici ceva adăugat la botez; este o parte esențială a botezului cu Duhul Sfânt. Se poate ca cineva să primească Duhul Sfânt la fel ca în vremurile Vechiului Testament, fără ca acesta să vorbească în alte limbi, dar nu are plinătatea botezului cu Duhul Sfânt. Adevărul este că sunt două faze importante ale botezului cu Duhul Sfânt.

Un punct crucial

Mulți oameni au primit o minunată ungere a Duhului Sfânt, și totuși, dacă nu au primit încă deplina emersiune, tot ceea ce au nevoie sunt anumite instrucțiuni despre cum să beneficieze de acest dar. Adeseori, atunci când sunt învățați corespunzător, acești oameni, în doar câteva minute, încep să izbucnească într-o limbă clară, chiar dacă au

căutat ani de zile botezul cu Duhul Sfânt.

Totuși, aceleași instrucțiuni date unui proaspăt convertit, care are o înțelegere foarte limitată a voinței lui Dumnezeu pentru viața lui, ar putea să pună carul înaintea boilor. Este important ca lucrurile să fie prezentate foarte clar celui nou convertit. Acesta ar trebui să știe ceva despre ce înseamnă botezul cu Duhul Sfânt și să dezvolte o foame în inima lui după acest botez înainte de a fi împins să meargă înainte prea repede. Când noi, asemenea lui Pavel, avem o scurtă imagine a cerului, spunem ca poetul: „Lucrurile de pe Pământ se vor face ciudat de întunecate în lumina harului și gloriei Sale”, atunci vom fi gata pentru botez. Este adevărat că, atunci când suntem gata, nu este nevoie de nicio viziune (Habacuc 2 : 3). La fel cum este cu toate binecuvântările spirituale, este important ca inima să fie pregătită să primească această experiență.

Concluzie

1. Dumnezeu nu este restricționat la un timp și un loc sau la o metodă particulară atunci când toarnă Duhul Său cel Sfânt. Se pare că metoda cea mai comună din perioada apostolilor era punerea mâinilor. În zilele Vechiului Testament s-a folosit aceeași metodă. Moise și-a întins mâinile peste Iosua ca acesta să primească Duhul Sfânt. (Deuteronom 34 : 9).
2. Rugăciunea și cercetarea inimii sunt pași importanți înainte de a primi Duhul Sfânt. Toți cei 120 „stăruiau în rugăciune și în cereri” înainte ca Duhul Sfânt să coboare peste ei în Ziua Cincizecimii (Faptele Apostolilor 1 : 14). Apostolii s-au rugat pentru samariteni înainte ca să-și pună mâinile peste ei (Faptele Apostolilor 8 : 15). Rugăciunile și postul lui Corneliu au venit ca o aducere aminte pentru Dumnezeu înainte ca îngerul să fie trimis ca să dea instrucțiuni, iar Duhul Sfânt să coboare peste toată casa lui (Faptele Apostolilor 10 : 2 – 4). Pavel a stat trei zile și trei nopți în post și rugăciune înainte ca mâinile să fie puse peste el și să primească Duhul Sfânt.
3. Suntem conștienți că foarte mulți, în special în aceste zile din urmă, primesc botezul cu foarte puține instrucțiuni. Totuși, ni se spune „să nu vă grăbiți să puneți mâinile peste orice om”. Ipocriții, cum era Simon, vrăjitorul, ar trebui identificați și eliminați sau aduși la pocăință înainte ca să se pună mâinile peste ei (Faptele Apostolilor 8 : 18 – 24).
4. Când sunt îndeplinite condițiile simple și biblice, se pot pune mâinile peste oameni ca aceștia să primească imediat Duhul Sfânt.
5. Ca un gând final, anumiți oameni au vorbit în alte limbi și au primit o ungere ușoară a Duhului. Credința lor slabă ar putea fi un motiv sau e posibil ca aceștia să nu fi avut în inimile lor o foame adâncă după Duhul Sfânt. Isus a zis: „Ferice de cei flămânzi și însetați după neprihănire, căci ei vor fi săturați!” (Matei 5:6). Dacă inima înfometează după plinătatea lui Dumnezeu, atunci va fi, cu siguranță, umplută de Duhul.

Capitolul 4

Rugându-ne prin Duhul

de David J. Du Plessis – din „Duhul mi-a poruncit să plec”

„Dar cei ce se încred în Domnul își înnoiesc puterea” (Isaia 40 : 31a). „Pe când Se afla cu ei, le-a poruncit să nu se depărteze de Ierusalim, ci să aștepte acolo făgăduința Tatălui, „pe care”, le-a zis El, „ați auzit-o de la Mine. Căci Ioan a botezat cu apă, dar voi, nu după multe zile, veți fi botezați (schimbați) cu Duhul Sfânt.” (Faptele Apostolilor 1 : 4, 5).

„Și tot astfel și Duhul ne ajută în slăbiciunea noastră: căci nu știm cum trebuie să ne rugăm. Dar însuși Duhul mijlocește pentru noi cu suspine negrăite.” (Romani 8 : 26)

„În adevăr, cine vorbește în altă limbă nu vorbește oamenilor, ci lui Dumnezeu; căci nimeni nu-l înțelege și, cu duhul, el spune taine.” (1 Corinteni 14 : 2)

„Fiindcă, dacă mă rog în altă limbă, duhul meu se roagă, dar mintea mea este fără rod. Ce este de făcut atunci? Mă voi ruga cu duhul, dar mă voi ruga și cu mintea; voi cânta cu duhul, dar voi cânta și cu mintea.” (1 Corinteni 14 : 14, 15)

„Aș dori ca toți să vorbiți în alte limbi, dar mai ales să prorociți. Cine procește este mai mare decât cine vorbește în alte limbi; afară numai dacă tâlmăcește aceste limbi, pentru ca să capete Biserica zidire sufletească.” (1 Corinteni 14 : 5)

„Cine vorbește în altă limbă se zidește pe sine însuși; dar cine procește zidește sufletește Biserica.” (1 Corinteni 14 : 4)

„Tot așa și voi, fiindcă râvniți după daruri duhovnicești, să căutați să le aveți din belșug, în vederea zidirii sufletești a Bisericii.” (1 Corinteni 14 : 12)

„Dar în biserică, voiesc mai bine să spun cinci cuvinte înțelese, ca să învăț și pe alții, decât să spun zece mii de cuvinte în altă limbă.” (1 Corinteni 14 : 19)

Dar acasă, în închinare, el a zis. „Mulțumesc lui Dumnezeu că eu vorbesc în alte limbi mai mult decât voi toți” (1 Corinteni 14 : 18). Da, chiar și zece mii de cuvinte.

Cum poate cineva să zidească spiritual Biserica, dacă el nu este zidit spiritual? Este clar că Pavel a știut secretul „edificării proprii” – prin rugăciunea în alte limbi. De aceea, el a putut să edifice Biserica prin revelație, prin cunoștință, prin profeție și prin doctrină (1 Corinteni 14 : 6). El a zis: „Și mi s-a întâmplat că, după ce m-am întors la Ierusalim, pe când mă rugam în Templu, am căzut într-o răpire sufletească” (Faptele Apostolilor 22 : 17). Aceasta înseamnă cu adevărat rugăciunea prin Duhul Sfânt. Petru s-a rugat și el prin Duhul Sfânt. „Petru s-a suit să se roage pe acoperișul casei, pe la ceasul al șaselea.” (Faptele Apostolilor 10 : 9). „Pe când mă rugam, am căzut într-o răpire sufletească și am avut o vedenie...” (Faptele Apostolilor 11 : 5). Acesta era începutul Bisericii Neamurilor. Acesta a fost primul pas către misiunea creștină. Rugăciunea în Duhul Sfânt l-a făcut pe Petru să asculte și să îndeplinească Marea Trimitere: „Duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile, botezându-i în Numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh.” (Matei 28 : 19) După ce s-a rugat în Duhul, el a predicat Evanghelia

„numai iudeilor.” (Faptele Apostolilor 11 : 19)

Din versetele de mai sus, trebuie să fie clar faptul că marea nevoie de a te ruga, a cânta și a te închina în Duhul Sfânt este împlinită atunci când vorbești, cânti sau te rogi în limbi. Aceasta înseamnă a te ruga în Duhul.

„Dar vine ceasul, și acum a și venit, când închinătorii adevărați se vor închina Tatălui în duh și în adevăr; fiindcă astfel de închinători dorește și Tatăl. Dumnezeu este Duh; și cine se închină Lui trebuie să I se închine în duh și în adevăr.” (Ioan 4 : 23, 24)

„Când va veni Mângâietorul, Duhul adevărului, are să vă călăuzească în tot adevărul; căci El nu va vorbi de la El, ci va vorbi tot ce va fi auzit și vă va descoperi lucrurile viitoare. El Mă va proslăvi, pentru că va lua din ce este al Meu și vă va descoperi.” (Ioan 16 : 13, 14)

Vrei să-L glorifici pe Hristos? Vrei să cunoști gândirea lui Hristos? Vrei să știi lucrurile care vor urma? Atunci lasă Duhul Sfânt să lucreze în felul Lui și lasă-L ca să se roage în tine și prin tine în „limbi necunoscute după cum dă Duhul” (Faptele Apostolilor 2 : 4)

O mărturisire serioasă

Slujitori, misionari și mulți alții au venit la mine și mi-au zis: „Cu mult timp în urmă am primit botezul cu Duhul Sfânt. În acel moment am vorbit foarte puțin în limbi, a fost doar un semn (1 Corinteni 1 : 22), dar, după aceea, nu am mai vorbit vreodată în limbi. Acum nu mai am parte de nicio manifestare a Duhului Sfânt. Mă tem că lucrarea mea de misiune se răcește, deși pretind că am botezul cu Duhul Sfânt. Nu cunosc deplina revărsare pe care cred că ar trebui să o am. Oare se întâmplă acestea pentru că nu m-am mai rugat în limbi?”

Sincer, cred că din această cauză. Ai pierdut secretul rugăciunii și închinării în Duhul Sfânt. Te-ai rugat „cu mintea” și intelectul tău a fost foarte activ, dar duhul tău a înfometat pentru că ai eșuat în a te ruga „prin Duhul”. Este atât de înălțător să te rogi și să cânti „prin Duhul” în timpul tău privat de părtășie cu Dumnezeu. Da, chiar în biserică te poți ruga în limbi lui Dumnezeu (1 Corinteni 14 : 28). Ai eșuat să te zidești pe tine însuși, iar acum crezi că este imposibil să zidești Biserica așa cum ai dori, prin „interpretarea limbilor”, prin profeție și restul manifestării Duhului Sfânt.

„În general, nu este acceptat faptul că vorbirea în limbi este cel mai mic dintre toate darurile Duhului Sfânt?” Da, s-ar putea să fie așa. Cu cât mai mult ar trebui să se înceapă cu această manifestare? Odată ce faci asta, celelalte vor urma. Rugându-te în limbi necunoscute, te vei zidi foarte mult și vei reuși să zidești și Biserica. Dumnezeu te edifică mai întâi pe tine, apoi, prin tine, edifică Biserica.

Un avertisment serios

Sunt toți profeți? (1 Corinteni 12 : 29). Nu, cu siguranță că nu. Dar, „Fiindcă puteți să prorociți toți, dar unul după altul, pentru ca toți să capete învățătura și toți

să fie îmbărbătați.” (1 Corinteni 14 : 31). Vedeti, de asemenea, versetul 24 – dacă toți proorocesc.

„Toți vorbesc în alte limbi?” (1 Corinteni 12 : 30). Nu, nu în biserică, dar apostolul scrie: „Aș dori ca toți să vorbiți în alte limbi” (1 Corinteni 14 : 5). „Vorbesc în limbi mai mult decât voi toți” (v.18). „Deci, dacă s-ar aduna toată Biserica la un loc, și toți ar vorbi în alte limbi, și ar intra și din cei fără daruri sau necredincioși, n-ar zice ei că sunteți nebuni?” (v. 23). Toți pot să vorbească în limbi în timpul lor privat de părtășie, dar doar doi sau trei în biserică. (1 Corinteni 14 : 27).

„Umblați, dar, după darurile cele mai bune. Și vă voi arăta o cale nespuse mai bună.” (1 Corinteni 12 : 31) – nu daruri mai bune. Nu există o altă cale de edificare a Bisericii, decât prin manifestarea darurilor prin diferiți membri din trupul format din sfinți. Credincioșii adunați ar trebui „să caute” ca Duhul Sfânt să manifeste cele mai bune daruri în ei. Unul și Același Duh lucrează toate aceste lucruri, dând fiecăruia daruri după cum dorește El (1 Corinteni 12 : 11).

Chiar dacă vorbesc în limbi omenești sau îngerești, dar nu am dragoste, sunt o aramă sunătoare sau un chimval zăngănitor (1 Corinteni 13 : 1). De aceea, afară cu limbile, spune cineva. Așa să fie? „Și chiar dacă mi-aș împărți toată averea pentru hrana săracilor, chiar dacă mi-aș da trupul să fie ars, și n-aș avea dragoste, nu-mi folosește la nimic.” (1 Corinteni 13 :3) Așadar, afară cu societățile și asociațiile caritabile? Nu, aceasta este o dovadă a dragostei noastre de creștini. Atunci de ce să ne opunem vorbirii în limbi?

Cum ar fi să vorbești în limbi omenești, îngerești și să ai dragoste? Atunci devii o profeție a lui Dumnezeu. Limbile sunt ale tale, dacă ești al lui Hristos și Îl iubești cu toată inima ta, cu tot sufletul tău și cu tot cugetul tău (Matei 22 : 37). De asemenea, trebuie să îți iubești aproapele ca pe tine însuși (v. 39). „Noi am cunoscut dragostea Lui prin aceea că El Și-a dat viața pentru noi; și noi deci trebuie să ne dăm viața pentru frați.” (1 Ioan 3 : 16)

„Astfel deci fraților, râvniți după prorocie, fără să împiedicați vorbirea în alte limbi.” (1 Corinteni 14 : 39)

„Dar voi, preaiubiților, aduceți-vă aminte de vorbele vestite mai dinainte de apostolii Domnului nostru Isus Hristos. Cum vă spuneau că în vremurile din urmă vor fi batjocoritori, care vor trăi după poftele lor nelegiuite.” (Iuda 1 : 17, 18) „Ei sunt niște cârtitori, nemulțumiți cu soarta lor; trăiesc după poftele lor; gura le este plină de vorbe trufașe și slăvesc pe oameni pentru câștig.” (Iuda 1 : 16) „Dar omul firesc nu primește lucrurile Duhului lui Dumnezeu, căci pentru el sunt o nebunie; și nici nu le poate înțelege, pentru că trebuie judecate duhovnicește.” (1 Corinteni 2 : 14) „Cine vorbește în altă limbă se zidește pe sine însuși; dar cine proorocește zidește sufletește Biserica” (1 Corinteni 14 : 4) „pe credința voastră preasfântă, rugați-vă prin Duhul Sfânt” (Iuda 17 – 20).

„Faceți în toată vremea, prin Duhul, tot felul de rugăciuni și cereri. Vegheați la aceasta, cu toată stăruința, și rugăciune pentru toți sfinții” (Efeseni 6 : 18). „Și Cel ce cercetează inimile știe care este năzuința Duhului; pentru că El mijlocește pentru sfinți după voia lui Dumnezeu.” (Romani 8 : 27)

Sugerez ca toți slujitorii, misionarii și membrii din toate bisericile să caute să se întâlnească cu Hristos, mărșălețul Botezător, pentru a avea parte de botezul cu Duhul

Sfânt. (Matei 3 : 11 și Faptele Apostolilor 1 : 5) Apoi veți începe să vorbiți în alte limbi, așa cum vă va da Duhul (Faptele Apostolilor 2 : 4). Veți continua să vă închinați Lui în Duh și Adevăr, astfel încât să puteți fi zidiți până când viețile voastre și lucrarea de misiune sunt dedicate pe deplin spre zidirea Bisericii. Nu încetați să vă rugați în limbi. Nu încetați să vorbiți în limbi.

Capitolul 5

Duhul mi-a poruncit să plec

Potrivit versetelor din Faptele Apostolilor, era clar de la început că motivația Bisericii a fost Duhul Sfânt.

Duhul Sfânt oferă călăuzire pentru diferite situații. Biserica Primară, în ascultare absolută de Dumnezeu, a urmat direcția arătată de El. Îl vedem pe Filip, unul dintre diaconi, împrăștiat cu restul Bisericii, predicând în Samaria. Omul care a fost ales să aibă grijă de partea financiară devine un aducător de trezire spirituală. Sau să-l numim misionar?

În cartea Faptele Apostolilor îi vedem „predicând Evanghelia în toată lumea”. Acesta a fost un lucru la care nimeni nu a dat greș. Nu s-a pus problema ordinării aici. Era vorba doar de a fi umplut de Duhul Sfânt și de găsirea unei oportunități pentru a mărturisii. „Dar”, poate spune cineva, „aceștia au avut parte de persecuție”. Da, și un mare lider religios, Saul din Tars, era șeful persecutorilor. „El a făcut ravagii în Biserică”, dar cu cât s-a purtat mai rău cu ei, cu atât mai mult și-au extins lucrarea de misiune, iar Biserica a crescut prin puterea Duhului Sfânt. Saul nu a putut să oprească Biserica, dar curând, Domnul avea să-l oprească pe el. Sunt sigur că ei s-au rugat pentru eliberare din mâna acestui asupritor crud. Într-o zi, când vom merge pe străzi de aur, am să-i întreb pe acei sfinți cum s-au rugat pentru el.

S-ar putea ca ei să se fi gândit că Domnul ar trebui să-l lase pe Saul ca să moară. Mi-e greu să cred că s-au rugat pentru convertirea lui, pentru că atunci când a avut loc, ei nu puteau să creadă aceasta și timp de mulți ani Saul nu a fost acceptat.

Saul a fost căpetenia mulțimii care l-a ucis pe Ștefan cu pietre. Ștefan a fost un alt diacon extraordinar, care a devenit un predicator excelent nu datorită alegerii sau numirii sale de către Biserică, ci datorită lucrării de misiune date de Hristos și pentru care Dumnezeu l-a așezat în Biserică. Ștefan și-a urmat cu credință Stăpânul și s-a rugat: „Tată, iartă-i.” Dumnezeu a răspuns la această rugăciune. L-a iertat pe Saul din Tars și a pus asupra lui o dorință arzătoare pentru lucrarea pe care a făcut-o Ștefan. Totuși, pentru a putea face aceasta, Domnul l-a arestat pe drumul Damascului. „Bătrânul” Saul din Tars a murit, și „o nouă făptură”, Pavel, apostolul, s-a născut din Duhul Sfânt.

Sub lucrarea unui discipol umil, chiar anonim, din Damasc, Pavel a primit Duhul Sfânt. Nu a mai dat ordine, ci a primit ordine din partea Duhului Sfânt. Nu putea nici să se întoarcă și să îi viziteze pe cei care s-au convertit în locurile în care a predicat el cu atâta succes. De ce nu? Pentru că Duhul Sfânt i-a interzis, iar când s-a decis să meargă în altă direcție, „Duhul nu l-a lăsat”. Duhul Sfânt a fost Persoana din Biserică, ce se ocupa de strategie. Dorea să ajungă în toată lumea. Se mișca deasupra oricărei făpturi. Căuta oameni care se predau Lui, astfel încât să Se poată manifesta prin ei și să aducă bărbați și femei la Hristos prin lucrări mărețe și minuni.

Ne gândim la Duhul Sfânt din lume. Am văzut deja marea schimbare pe care El a adus-o, înlăturând bariera dintre evrei și neamuri în casa lui Corneliu. Acum suntem

în vremea când El a înlăturat bariera geografică. Evanghelia trebuie să meargă dincolo de granițele Asiei. Pavel a auzit chemarea Macedoniei. Aceasta a schimbat cursul lucrării sale de misiune și cursul Bisericii Creștine. Din această cauză a fost schimbat cursul istoriei. Fără îndoială, Biserica era activă, sau ar trebui să spun că Duhul Sfânt lucra prin Biserică. Când intră în acțiune o comunitate umplută de Duhul Sfânt, scopul principal este doar să facă misiune.

Pavel și Sila au venit în Europa prin revelație din partea Duhului Sfânt. Nu exista nicio Biserică acolo. Nici n-au putut să-l găsească pe omul macedonian. Nu au pierdut timpul încercând să-l caute, ci au predicat primei mulțimi întâlnite pe malurile râului. Curând au fost arestați și aruncați în închisoare, după ce au fost mai întâi bătuti. Mi-l pot imagina pe Sila întrebându-l pe Pavel dacă a avut o viziune reală din partea Duhului Sfânt. Era el sigur că Domnul l-a adus aici? Fii sigur că nu vei scăpa de necazuri și încercări atunci când ești călăuzit de Duhul Sfânt. El ne conduce și prin încercări. În loc să se plângă sau să se întrebe de înțelepciunea lui Dumnezeu și de călăuzirea pe care au primit-o, cei doi prizonieri s-au purtat ca doi oameni liberi și au început să cânte în noapte. Au cântat și s-a produs un cutremur. Ușile închisorii s-au deschis. Conducătorul închisorii și toată casa lui au fost mântuiți. Cât de minunat este să lucrezi cu Dumnezeu. În acea generație, când s-au întâmplat toate acestea, a existat o corupție universală. Fiecare lege morală era nerespectată. Standardul conștiinței era foarte scăzut. Într-o asemenea lume a luat naștere Biserica lui Hristos. Totuși, apostolii nu aveau bogăție, nu aveau o poziție socială, niciun prestigiu, niciun ajutor din partea Guvernului și niciun ajutor din partea vreunei instituții.

Aceștia erau niște oameni disprețuiți, fără influență, fără educație sau fără anumite aptitudini. Nu aveau nici măcar o casă de închinare. Puterile și oamenii de atunci le erau împotriva. Au fost batjocoriți, persecutați și supuși exilului și morții, dar acei creștini aveau puterea Duhului Sfânt, care locuia în ei. Cu acest echipament special și unic au înfruntat lumea ostilă și toate puterile întunericului. Au reușit, iar peste 70 de ani, potrivit cu cele mai mici estimări, cei care L-au urmat pe Domnul Isus Hristos erau în număr de jumătate de milion. Cu alte cuvinte, cu puterea Duhului Sfânt asupra Bisericii, aceasta s-a mărit de 4000 de ori ca număr de membri, într-un timp de trei ani. Asemenea relatării din Faptele Apostolilor, se poate spune și despre Mișcarea Penticostală din secolului XX.

De exemplu, să vă spun despre o țară pe care am vizitat-o recent. În Brazilia, America de Sud, există una din cele mai mari mișcări penticostale din lume. Aceasta a început cu aproximativ 50 de ani în urmă când doi scandinav-americieni au simțit o chemare pentru Brazilia. Nu i-a trimis niciun centru de misiune. Au mers prin credință oarbă – foarte nepotrivit cu standardele zilelor noastre – dar ei au continuat să predice că Isus este Mântuitorul, Vindecătorul, minunatul Botezător și Regele ce are să vină. La scurt timp au început să aibă loc miracole de vindecare. Acest lucru a făcut ca mulți brazilieni să se convertească. Apoi, noii convertiți au început să vorbească și să se roage unii pentru alții. Au urmat multe miracole, și curând, Evanghelia a ajuns în toată țara. Au început să se planteze biserici. Acum, acolo există o mișcare ce cuprinde aproximativ 15000 de biserici și o comunitate de aproape un sfert de milion de oameni.

Trebuie să scot în evidență faptul că aceasta nu este singura lucrare penticostală

de acest gen în Brazilia. Cam în același timp în care frații scandinavi au ajuns acolo, un frate italiano-american din Chicago a avut chemare să meargă în misiune. A mers singur și nu a știut nimic despre ceilalți. A început cu un suflet, apoi cu o familie, iar apoi cu o congregație. Astăzi, acolo sunt în jur de 15000 de congregații creștine cu o comunitate care numără și ea un sfert de milion de oameni (Ultimele cifre arată că în Brazilia sunt peste 2,000,000 de penticostali).

O altă remarcabilă trezire penticostală a avut loc în Italia. Mulți au crezut că Italia este ultimul loc în care ar fi posibilă înființarea unei biserici penticostale. În timpul uneia din vizitele făcute la Roma, am vorbit cu liderii Bisericii Waldensian. Aceștia mi-au zis că timp de secole au fost ocupați în Italia și au făcut progrese foarte mici. Au zis că în 40 de ani, mișcarea penticostală a crescut mai mult decât a crescut Biserica Waldensian în patru secole.

Am avut ocazia să mă bucur de câteva experiențe remarcabile în Italia, în timpul zilelor în care acolo era o mare persecuție. I-am văzut închinându-se în întuneric, în pivnițe, care erau pline de oameni. După cel de-al Doilea Război Mondial, sute de mici adunări au ieșit ca ciupercile în toată țara. În sfârșit, sub noua constituție, Curtea de Judecată a recunoscut mișcarea aceasta și i-a oferit libertatea necesară. Astăzi există o școală biblică și foarte multe biserici.

Trebuie să vă atrag atenția asupra unui fapt legat de munca în Italia. Acești oameni n-au avut niciodată întâlniri cu foarte mulți oameni. Acest lucru nu corespundea cu legea. De fapt, foarte mulți au fost închiși pentru că au avut întâlniri de rugăciune în casele lor. Lucrarea a avut foarte mulți oameni care au fost mărturie și au avut o abordare de genul: fiecare spune unui suflet despre Dumnezeu. Aici avem iarăși o dovadă a faptului că Duhul Sfânt nu trebuie să lucreze cu aceleași metode sau principii de evanghelizare. Atunci când El lucrează, orice metodă va avea succes pentru că nu este niciodată vorba de tehnică, ci de puterea Duhului Sfânt, care asigură succesul.

Atunci când mă gândesc la aceasta, nu pot să fiu de-acord cu ideea că Biserica din China și cele din țările din spatele „cortinei” au încetat să mai existe. La un moment dat, în China au avut loc valuri imense ale puterii Duhului Sfânt, manifestate în Nord, Sud și părțile centrale ale Chinei. Timp de mulți ani, o anumită zonă nu a știut ce s-a întâmplat într-o altă parte a acestei țări mari. S-ar putea să se fi întâlnit în subteran, la fel ca în zilele catacombelor, dar a fost Biserica anihilată? Nu, eu nu pot să cred așa ceva. Porțile iadului nu vor birui împotriva ei. Duhul Sfânt este la lucru chiar și în locurile în care a fost omorât fiecare misionar. Persecuția nu va opri trezirea spirituală. Din contră, adesea, aceasta vitalizează Biserica.

Acum să ne îndreptăm atenția către Congo, în Africa Centrală. În anul 1914, doi tineri din Anglia, William Burton și James Salter, au simțit chemarea pentru această țară. Au fost nevoiți să învețe de la copii limba vorbită în Congo, pentru că adulții fugeau de oamenii albi. Au învățat de la copii, dar i-au și învățat pe copii. Chiar de la început, aceștia au deschis școli, lucru neobișnuit în zilele acelea. Astăzi este diferit. Sunt școli peste tot acolo. În Congo, aceste școli timpurii s-au dovedit a fi o altă minunată strategie a Duhului Sfânt. El cunoaște de la început care este sfârșitul și planifică așa cum trebuie. În ultimii ani a avut loc o trezire mare și fără precedent. Da, acum avem treziri spirituale care întrec trezirile penticostale și sunt, într-adevăr, minunate. Această nouă trezire din

Congo a început într-o zi, la școală, atunci când profesorul a încercat să explice dragostea lui Dumnezeu pentru copii. Duhul Sfânt era la lucru. Profesorul a fost atât de copleșit de dragostea lui Dumnezeu, încât a început să plângă. Copiii au început să plângă. Dintr-o dată, au realizat că părinții lor, pe care îi iubeau, nu cunoșteau dragostea lui Dumnezeu. Au alergat de la școală și au vorbit celor dragi despre Dumnezeu și despre nevoia de a-L accepta pe Isus, Fiul lui Dumnezeu, în viețile lor, Cel care îi iubește și care a murit pentru ei.

Ceea ce au eșuat să facă misionarii prin predicare, au reușit copiii să facă prin mărturia lor. Această trezire s-a împrăștiat din școală prin toate junglele. Conform ultimelor estimări, 506 de noi biserici au fost deschise în 18 luni. Unde găsești 506 păstori într-o perioadă atât de scurtă? Duhul Sfânt a avut grijă de acest aspect atunci când i-a condus pe misionari ca să înceapă cu școlile. Cartea principală din toate școlile a fost Biblia. Acum, cei care au fost primii elevi au ajuns la maturitate, s-au căsătorit și a rămas loc pentru lucrarea lor de misiune.

Această mărturie a venit din Congo, dar fiecare țară are o poveste diferită. În toate călătoriile mele, nu am găsit niciodată o metodă universală prin care să lucreze Duhul Sfânt. El are o varietate glorioasă, dar există o regulă de reținut – întotdeauna să-L lași pe El să lucreze. Lasă Duhul Sfânt să-Și manifeste darurile.

La începutul acestui secol, o familie a mers din Olanda în Indonezia, și în scurt timp, acolo a început o lucrare măreață. Alții au venit din America, iar lucrarea lor a avut succes foarte mare în ce privește înființarea de noi biserici de creștini. În acel moment, trezirea spirituală a cuprins mare parte din insulele mari. În prezent, aproape fiecare biserică creștină din Indonezia se bucură de o umplere cu Duhul Sfânt. Mesajul botezului cu Duhul Sfânt a fost dus de localnici și străini la fiecare colț din țările din Orientul Mijlociu. Tibet și țările de la granițele cu China au fost foarte înflăcărate pentru Dumnezeu.

Trebuie să recunoaștem insulele Pacificului și să ne bucurăm de glorioasa trezire spirituală din Filipine și Malaezia. Într-adevăr, secolul XX a avut parte de trezire spirituală, care s-a împrăștiat pe toate continentele și a ajuns la cele mai multe din insulele mării.

În concluzie, permiteți-mi să spun că nimic altceva decât o cunoaștere a Duhului Sfânt, comparabilă cu cea descrisă pe paginile Noului Testament, ar fi împlinit promisiunile Domnului cu privire la Mângâietorul a cărui venire a fost pentru a face ca propria Lui plecare să fie de folos. El le-a zis ucenicilor: „vă este de folos să Mă duc; căci, dacă nu Mă duc Eu, Mângâietorul nu va veni la voi; dar, dacă Mă duc, vi-L voi trimite” (Ioan 16 : 7). În Ziua Cincizecimii, Mângâietorul a venit și a făcut acele lucruri despre care a vorbit Isus. Ucenicii au știut că Domnul a fost glorificat, iar potrivit cu Ioan 7 : 37 – 38, râuri de apă vie curgeau din ființele lor. Ei erau încă destul de naturali în ceea ce privește natura umană. Au avut și ei parte de toate slăbiciunile umane, dar în ciuda acestui fapt, a existat un constant amestec al supranaturalului cu naturalul. Există victorie în toate lucrurile în ciuda persecuției dure. Dumnezeu era cu ei. Dumnezeu era în ei. Într-adevăr, Mângâietorul a venit. În contrast cu toate acestea este neclaritatea, care s-a împrăștiat aproape în toată doctrina modernă și în experiența cu Duhul Sfânt în rândul credincioșilor. Botezul cu Duhul Sfânt este fie interzis, ca o criză

spirituală pentru credincios, fie păstrat ca o binecuvântare, care trebuie însușită doar prin credință, împreună cu un avertisment împotriva sentimentalismului. Lucruri adevărate și minunate sunt spuse sau scrise de către liderii noștri creștini din zilele noastre, dar când problema supremă din bisericile noastre este lipsa de putere a membrilor, se va face foarte puțin dacă membrii nu sunt reînsuflețiți spiritual. Avem nevoie de o salvare pentru fiecare membru în parte, urmată de un botez cu Duhul Sfânt pentru fiecare membru în parte, care va produce o evanghelizare din partea fiecărui membru, fapt ce va întoarce lumea la Cuvânt și la Dumnezeu.

Pași necesari pentru mântuire

1. RECUNOAȘTERE: „ Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu.” (Romani 3 : 23). „Dumnezeule, ai milă de mine, păcătosul!” (Luca 18 : 13). Trebuie să recunoști, în lumina Cuvântului lui Dumnezeu, că ești un păcătos.
2. POCĂINȚĂ: „...dacă nu vă pocăiți, toți veți pieri la fel.” (Luca 13 : 3). „ Pocăiți-vă, dar, și întoarceți-vă la Dumnezeu, pentru ca să vi se șteargă păcatele” (Faptele Apostolilor 3 : 19). Trebuie să vezi groaza păcatului și să te pocăiești.
3. MĂRTURISIRE: „ Dacă ne mărturisim păcatele, El este credincios și drept ca să ne ierte păcatele și să ne curețe de orice nelegiuire.” (1 Ioan 1 : 9) „ Căci prin credința din inimă se capătă neprihănirea, și prin mărturisirea cu gura se ajunge la mântuire” (Romani 10 : 10). Mărturisește-ți păcatele înaintea lui Dumnezeu.
4. RENUNȚĂ: „ Să se lase cel rău de calea lui, și omul nelegiuit să se lase de gândurile lui, să se întoarcă la Domnul care va avea milă de el, la Dumnezeuul nostru care nu obosește iertând.” (Isaia 55 : 7) Părerea de rău pentru păcat nu este îndeajuns. Trebuie să ne lăsăm de păcat o dată pentru totdeauna.
5. CREDE: „ Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică.” (Ioan 3 : 16) „ Dacă mărturisești deci cu gura ta pe Isus ca Domn și dacă crezi în inima ta că Dumnezeu L-a înviat din morți, vei fi mântuit.” (Romani 10 : 9) Crede în lucrarea completă a lui Hristos pe cruce.
6. PRIMEȘTE: „ A venit la ai Săi, și ai Săi nu L-au primit. Dar tuturor celor ce L-au primit, adică celor ce cred în Numele Lui, le-a dat dreptul să se facă copii ai lui Dumnezeu” (Ioan 1 : 11, 12). Hristos trebuie primit în mod personal în inimă, prin credință, dacă vrei ca să ai parte de nașterea din nou.

Acum, dacă te vei ruga această rugăciune, te va ajuta să Îl primești pe Isus Hristos în sufletul și în viața ta:

Dragă Tată ceresc,
Îți mulțumesc că mă iubești,
Cer ca Fiul Tău, Isus, să vină în viața mea.
Știu că am păcătuit și Te-am întristat mult.

Îți cer ca să mă ierți de toate aceste păcate și să îmi cureți viața.
 Ajută-mă ca să Te urmez pe Tine și învățăturile Tale.
 Protejează-mă de Satana și de rău.
 Învață-mă ca să Te pun pe Tine pe primul loc în toate gândurile și acțiunile mele.
 Ajută-mă să-mi iubesc aproapele așa cum Tu m-ai iubit pe mine.
 Și, Tată, arată-mi pas cu pas planul pe care L-ai pregătit pentru viața mea.
 Îți ofer viața mea și pe mine însumi.
 Te laud și te slăvesc, Domnul și Creatorul meu.
 Îți voi mulțumi mereu pentru sacrificiul făcut de Fiul Tău pe cruce,
 ca eu să pot avea viață veșnică cu Tine.
 Ajută-mă să-i câștig și pe ceilalți pentru Hristos.
 Aștept revenirea Ta pentru a mă lua în cer.
 Vino curând, Doamne Isus, Amin.

CUM SĂ PRIMEȘTI BOTEZUL CU DUHUL SFÂNT?

1. Trebuie să fii născut din nou. Acest lucru înseamnă să ceri lui Isus să-ți ierte păcatele, iar tu să accepți iertarea lui Dumnezeu, știind că „ toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu.” și „ oricine va chema Numele Domnului va fi mântuit.” (Romani 3 : 23, 10 : 9)
2. Dacă L-ai primit pe Hristos ca și Mântuitor al tău, Duhul Sfânt locuiește în tine. Ioan 14 : 7; 1 Corinteni 3 : 16, 6 – 19.
3. Duhul Sfânt este o Persoană și va vorbi El Însuși dacă Îl vei lăsa.
4. Duhul Sfânt va folosi buzele tale, limba ta și vocea ta dacă Îl vei lăsa – la fel cum vorbești în limba română.
5. Atunci când ești plin de Duhul Sfânt, prin credință trebuie să începi vorbirea în limbi. Faptele Apostolilor 2 : 4 spune: „ Și toți s-au umplut de Duh Sfânt și au început să vorbească în alte limbi, după cum le dădea Duhul să vorbească.”
6. Să-L primești pe Hristos ca și Mântuitor a necesitat un act de credință. Vindecarea rezultă dintr-un act de credință. Vorbirea în limbi necesită credință.
7. Când, prin credință, începi să vorbești în limbi, Duhul Sfânt Îți va da cuvintele pe care să le rostești. Aici intervine supranaturalul.
8. Fiecărui credincios i se poruncește să „fie plin de Duhul Sfânt”. Efeseni 5 : 18. Chiar și Maria, mama lui Isus, și frații lui de sânge, Iacov, Iose, Simon și Iuda (Matei 13 : 55; Faptele Apostolilor 1 : 14) și ucenicii Lui au primit. (Faptele Apostolilor 2 : 4). Primirea Duhului Sfânt nu este o opțiune.
9. Odihnește-te. „ Iată odihna...” Isaia 28 : 12.
10. Duhul Sfânt este un dar. Faptele Apostolilor 8 : 20; 2 : 38, 39; 11 : 27; Luca 11 : 13. Nu implori și nu lucrezi pentru un dar. Îl primești, pur și simplu.
11. Începe fiecare zi prin a te ruga în Duhul, pentru a te zidi spiritual pe tine – este ca și cum ți-ai încărca bateriile spirituale. 1 Corinteni 14 : 4, 18.
12. Primește acum gloriificarea lui Isus în inima ta și vorbirea prin credință în limbi necunoscute în timp ce Duhul Sfânt din tine o să îți dea cuvintele necesare.

